

Lovforslags uforandrede Vedtagelse, og jeg havde tænkt mig, at de her i Tinget kunde være gaaet igennem uden Udvalg. Jeg vidste ikke bedre, end at man fra alle Sider havde givet Tilslutning dertil, men jeg har nu i Dag hørt, at det er en Misforstaaelse; det konservative Folkeparti ønsker Lovforslagene i Udvalg, og da vi jo ikke plejer at modsætte os saadanne Ønsker fra noget Partis Side, vil Lovforslagene altsaa komme til Udvalgsbehandling. Men jeg haaber, at denne Behandling maa blive saa kort, at vi alligevel kan faa Lovforslagene ophøjet til Lov, inden denne Rigsdagssamling løber ud.

De Ændringer, der er gennemførte i det andet høje Ting, kan jeg gennemgaaende billige. Jeg billiger saaledes, at der er indført en Rateskala for Indkomst- og Formuebeskatning. Jo højere en saadan Beskatning er — og den er nu meget høj, det kan ikke nægtes —, des uheldigere virker den stigende Skala, naar Stigningen ikke er jævn, hvad den kun kan blive ved en Rateskala. Jeg billiger ogsaa, at man i det andet Ting har lempet Formuebeskatningen noget, særlig for de mindre Formuer. Mange, som ejer en mindre Formue, er jo blevet ret uheldigt stillet ved de senere Aars stærke Reduktion af Pengenes Købeevne. Der er tillige den Grund til at lempe Beskatningen for de mindre Formuer, at vi nødig skulde svække Lysten til Kapitalopsparing; den er utvivlsomt ikke for stor i Forvejen, og det er jo i Samfundets Interesse, at der finder Kapitalopsparing Sted.

Det har ogsaa min Billigelse, at den Bestemmelse er sat ind i § 8 i Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat, at Finansministeren kan, hvor Forholdene ganske særlig taler derfor, nedsætte eller eftergive Skatten. Den højtærede Finansminister omtalte dette Spørgsmaal for et Øjeblik siden og bemærkede, at det ikke just var nogen Behagelighed for Finansministeriet at faa saadanne Dispensationsrettigheder. Nej, det er det jo ikke, men saaledes som Lovforslaget er blevet affattet, tror jeg, det er ret nødvendigt, at der gives Finansministeren en saadan Bemyndigelse. Der er nemlig kommet den Bestemmelse ind — som Finansministeren ogsaa dvælede ved —, at Aktionærer ved Opgørelsen af deres skattepligtige Indtægt skal medregne den Indtægt, de faar gennem Udstedelse af Friaktier eller Udstedelse af nye Aktier til lavere Kurs end de gamle Aktiers. Naar en saadan Bestemmelse træffes langt henne i Indtægtsaaret,

hvad der er Tilfældet her, idet de tre Kvartaler af Indtægtsaaret for den næste Skatteligning 1919 er gaaet, er det ikke udelukket, ja, det er endog sandsynligt, at en saadan Bestemmelse i adskillige Tilfælde vil komme til at virke uretfærdigt. Der er for mig oplyst et Tilfælde, hvor der i 1919 har været udstedt Friaktier til et større Beløb, og hvor jeg ikke kan se rettere, end at det vilde være meget uretfærdigt, om vedkommende skulde komme til at svare Skat af hele Beløbet. Jeg skal ikke trætte Tinget med en nærmere Redegørelse for dette Tilfældes Detailler, men naar slige Tilfælde under saadanne Forhold meget let kan indtræffe, er det rigtigt, at Finansministeren faar Bemyndigelse til at kunne dispensere fra Loven.

I øvrigt skal jeg om Indkomst- og Formuebeskatningen kun sige, at jeg glæder mig over, at det nu er Meningen ikke oftere at foreslaa Merindkomstbeskatning. Den højtærede Finansminister udtalte dette for et Øjeblik siden, og jeg gik ogsaa paa Forhaand ud derfra. Jeg tror, at denne Beskatning har været paa sin Plads i den Tid, vi har haft den — den var det, da vi indførte den, og jeg tror ogsaa, det var forsvarligt at forny den de Gange, vi gjorde det —, men det vilde være ganske urigtigt nu at fortsætte med den. Grundene hertil har været fremsatte saa ofte, at jeg ikke nu skal dvæle derved, og det er der jo ogsaa saa meget mindre Grund til, som det altsaa med Skatten, der svares i Aar, er uigenkaldelig sidste Forestilling med denne Skat.

I øvrigt finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa Lovforslagenes Enkeltheder. At udtale min Tilslutning til det, jeg kan billige, vilde være at spille Tingets Tid, og at udtale min Kritik af de Enkeltheder, jeg ikke kan billige, er ikke tilfredsstillende for mig, da jeg betragter mig som afskaaret fra at kunne faa dem rettet. Som Lovforslagene nu foreligger, er de vedtagne med Tilslutning fra alle Sider i det andet høje Ting, og inden denne Tilslutning er givet, har Folketingets forskellige Partier — saa vidt jeg da ved — konfereret med deres Meningsfæller i dette Ting og faaet disses Tilslutning. I hvert Fald har dette været Tilfælde for Venstres Vedkommende; vi har paa Forhaand givet vor Tilslutning til Lovforslagene i den Affattelse, de nu har.

Disse Skattelove er jo ikke nogen videre velsmagende Medicin, det vil jeg vilig erkende, men da denne Medicin maatages, som den nu er tillavet, vil jeg for-